

#RefugiulPerfect38

Nu am reușit să te facem să zâmbești?
Atunci este timpul pentru *O serie de evenimente nefericite*,
refugiul perfect al umorului negru.
Negru precum destinul fraților Baudelaire...

Un text de Ioana Vilcu

Dragă cititorule,

Nu știu cine ți-a recomandat această serie, dar, înainte să-l laud pentru excelentele lui/ei gusturi literare, este datoria mea să te avertizez că nu vei găsi prea multe pagini fericite în aceste cărți, ci mai degrabă vei da peste nenorociri, tristețe și speranțe deșarte. Gândește-te bine înainte să citești *O serie de evenimente nefericite* dacă ești în stare să faci față deznădejzii și dacă inima ta poate îndura să fie ruptă iar și iar.

Necazurile fraților Baudelaire încep cu incendiul care le-a mistuit casa și, deși mă doare sufletul să vă spun asta, nu se termină niciodată. Dar, dacă avertismentele mele mai mult vă îmboldesc să aflați povestea celor trei frați, îmi calc pe inimă și vă fac pe plac. Violet, cea mai mare dintre ei, este o inventatoare fără seamăn. Când își prinde părul cu vreo panglică sau cu orice altceva are la îndemână înseamnă că se gândește intens la scripeți, manete și mecanisme și că urmează să găsească o soluție pentru problema cu care se confruntă. Klaus, mijlociul, a citit aproape toată biblioteca de acasă, care avea mii de cărți. Știe o mulțime de lucruri, iar de câte ori frații Baudelaire sunt în

impas, Klaus reușește să găsească soluția salvatoare, de cele mai multe ori cu ajutorul unei cărți. Iar mezină, Sunny, este doar un bebeluș, dar are niște dinți atât de ascuțiți, încât poate să roadă orice. Să nu o subestimezi pe Sunny doar pentru că e mică!

Și, deși mă înfurii numai când mă gândesc la el, frații Baudelaire ar fi dus o existență plictisitor de fericită dacă n-ar fi fost Contele Olaf. Om mai ticălos, mai lacom, mai crud și mai dezgustător ca el n-am cunoscut niciodată! Nu-și dorește nimic mai mult pe lumea asta decât să pună mâna pe averea fraților Baudelaire și nu se dă în lături de la nicio josnicie ca să își atingă țelul. Din cauza lui, viața fraților Baudelaire este ca joaca de-a șoarecele și pisica: oriunde s-ar duce, oriunde s-ar ascunde, Contele Olaf o să încerce mereu să-i prindă.

Iar eu nu sunt altceva decât un umil povestitor care are trista datorie de a așterne pe hârtie seria de întâmplări nefericite prin care trec frații Baudelaire. Acum că știți despre ce e vorba, poate că preferați totuși să citiți ceva mai vesel. Eu v-am avertizat...

Cu deosebit respect,
Lemony Snicket

